

§ 2.

Zvýšené zkušební taxy, uvedené v § 1 tohoto nařízení, zvyšují se ještě o další částku 45 Kč, jež připadá státní pokladně k úhradě výloh vzházejících státní správě.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Výkonem nařízení pověřuje se ministr veřejných prací.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	L. Novák v. r.
Černý v. r.	Staněk v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Habrman v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Srba v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Dérer v. r.
A. Novák v. r.	Dr. Mičura v. r.

410.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. listopadu 1921,

kterým se pozměňuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. listopadu 1920, čís. 624 Sb. z. a n., o úpravě obchodu semenem jetele červeného, vojtěšky a odpady všech jetelů a vojtěšek.

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek I.

V odstavci druhém §u 1 nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. listopadu 1920, č. 624 Sb. z. a n., vypouštějí se slova: „..... vystavováním dopravních osvědčení.....“

Článek II.

Odstavec druhý §u 6 téhož nařízení se ruší.

Článek III.

Ustanovení §u 7 téhož nařízení se ruší a nahrazuje se tímto ustanovením:

§ 7.

Železnice a paroplavební podniky smějí přijímatí zásilky semene červeného jetele, vojtěšky, odpadů, podsevků a pod. všech jetelů a vojtěšek k dopravě ve vnitrozemí jen tehdy, předloží-li odesílatel se zasílací listi-

nou její duplikát a triplikát a dvě obálky patřičně oznámkované, z nichž jedna obálka musí býti adresována ústavu (§ 1) oblasti, z které zásilka se vypravuje (č. 1.), druhá ústavu oblasti (§ 1), do které se zásilka vypravuje (č. 2.). Stanice odeslání opatří duplikát a triplikát zasílací listiny razítkem; duplikát odešle v obálce č. 1. dle adresy a triplikát přiloží současně s obálkou č. 2. k zasílací listině. Stanice určení opatří triplikát úředním razítkem a odešle jej dle adresy na obálce.

Článek IV.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřují se ministři zemědělství, obchodu a železnic.

Dr. Beneš v. r.

Šrámek v. r.	Černý v. r.
A. Novák v. r.	L. Novák v. r.
Dr. Mičura v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Staněk v. r.	Tučný v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Habrman v. r.
Srba v. r.	

411.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. listopadu 1921,

jímž se provádí cí. nař. ze dne 14. března 1917, č. 130 ř. z., o oprávnění ku používání názvu „inženýr“.

Na základě § 8 cí. nař. ze dne 14. března 1917, č. 130 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

O přiznání názvu „inženýr“ mohou se ucházeti příslušníci státu československého (s obmezením v § 2, č. 2., tohoto nařízení) u ministerstva veřejných prací (v případech §§ 3 a 5 cit. cí. nař.).

§ 2.

Žádosti o přiznání názvu „inženýr“ nutno doložiti:

1. rodným (křestním) listem;
2. domovským listem, prokazujícím domovskou příslušnost do některé obce v té

části Československé republiky, ve které platí
cís. nař. ze dne 14. března 1917, č. 130 ř. z.;

3. průkazem o tom, že uchazeč skončil svá
studia před účinností cís. nař. ze dne 14. břez-
na 1917, č. 130 ř. z., t. j. před 1. květnem
1917, a to:

- a) buď jako řádný posluchač vysoké školy
technického směru a že složil s úspě-
chem zkoušky z hlavních předmětů do-
tyčného oboru,
- b) aneb na odborné škole stavební, pak
vyšší průmyslové škole směru mecha-
nicko-technického, elektrotechnického,
chemicko-technického nebo textilně-
technického nebo na těchto odborně
aspoň rovnocenném ústavě (§ 3 tohoto
nařízení),
- c) neb že alespoň započal svá studia před
1. květnem 1917 na takové škole od-
borné a složil zkoušku dospělosti s vy-
znamenáním;

4. průkazem o praktické činnosti a jejím
trvání hodnověrnými vysvědčeními, s při-
pojením popisu běhu života (curriculum
vitae);

5. všelikými jinými vlastními doklady
(publikace, projekty, neb jiné práce vlastní),
svědčícími o stupni odborného vzdělání ucha-
zeče, jakož i o jeho samostatném nebo vedou-
cím postavení v praxi odborně-technické.

Zaměstnanci úřadů veřejných předkládají
žádost za přiznání názvu „inženýr“ cestou
služební. Dotyčné úřady jsou pak povinny
řádně doloženou žádost co do správnosti
údajů přezkoumati a potvrditi a na to před-
ložiti ministerstvu veřejných prací (§ 1 to-
hoto nařízení).

§ 3.

Odbornými, v § 5 cís. nař. ze dne 14. břez-
na 1917, č. 130 ř. z., zmíněnými školami stavebními a vyššími školami průmyslovými
směru mechanicko-technického, elektrotech-
nického, chemicko-technického nebo textilně-
technického a školami těmito odborně rovno-
cennými jsou:

1. Školy průmyslové:

vyšší škola strojnická státní průmyslové
školy v Pardubicích,

vyšší škola strojnická a vyšší odborná
škola stavitelská české a německé státní prů-
myslové školy v Plzni,

vyšší škola strojnická, chemická a vyšší
odborná škola stavitelská státní průmyslové
školy v Praze,

vyšší škola strojnická a vyšší odborná
škola stavitelská české a německé státní prů-
myslové školy v Brně,

vyšší odborná škola pro textilní průmysl
při německém státním učebním ústavě pro
textilní průmysl v Brně,

vyšší odborná škola pro textilní průmysl
při státním učebním ústavě pro textilní prů-
mysl v Aši,

vyšší škola strojnická, chemická a vyšší
odborná škola stavitelská státní průmyslové
školy v Liberci,

vyšší oddělení strojnické státní průmyslo-
vé školy v Zábřehu.

**Z e škol průmyslových patří dále
do uvedené kategorie školy:**

vyšší oddělení strojnické a elektrotechni-
cké technologického průmyslového musea ve
Vídni,

vyšší oddělení strojnické a vyšší odborná
škola stavitelská státní průmyslové školy ve
Vídni I.,

vyšší oddělení chemické státní průmyslové
školy ve Vídni XVII.,

vyšší odborná škola stavitelská státní prů-
myslové školy v Solnohradu,

vyšší oddělení strojnické státní průmyslo-
vé školy v Celovci,

vyšší oddělení strojnické a vyšší odborná
škola stavitelská státní průmyslové školy
v Terstu,

vyšší odborná škola stavitelská státní prů-
myslové školy v Innomostí,

vyšší oddělení strojnické, chemické a tex-
tilní státní průmyslové školy v Bílsku,

vyšší oddělení strojnické, chemické a vyšší
odborná škola stavitelská státní průmyslové
školy v Krakově.

2. Zemědělské školy:

hospodářská akademie v Táboře,

hospodářská akademie v Libverdě-Děčíně a

hospodářská akademie v Košicích.

Studium na vysokých školách technických,
částečné neb na t. zv. kursech, pokud neod-
povídá ustanovení šu 3 cit. cís. nař., posuzuje
se podle šu 5 téhož nař.

Pokud by šlo o absolvování jiných odborných škol cizozemských, vyžádá si ministerstvo veřejných prací posudek příslušného ministerstva o tom, jsou-li tyto školy rovnocenné se školami odbornými, právě uvedenými.

§ 4.

Absolvováním vyšších škol průmyslových (§ 3, č. 1., tohoto nař.) rozumí se složení zkoušky dospělosti. Pokud by se jednalo o žadatele, absolvovavšího některý odborný ústav, na kterém dříve zkouška dospělosti zavedena nebyla, rozumí se úplným absolvováním již řádné dosažení absolutoria.

Absolventy hospodářských akademií v Táboře, v Libverdě-Děčíně a v Košicích jsou ty osoby, které absolvovaly tato učiliště jako řádní posluchači a dosáhly absolutoria na základě zkoušek semestrálních, pokud se týče odborových v době, kdy žádné další zkoušky na ústavech těch zavedeny nebyly, aneb které dosáhly diplomu, vykonavše s úspěchem zkoušku diplomovou.

§ 5.

Praktickou činnost (§ 7 tohoto nařízení) dlužno prokázati věrohodnými vysvědčeními zaměstnavatele. Na praxi tímto způsobem nedoloženou nebude vzat zřetel. Tato činnost počítá se teprve od doby úplného absolvování studií.

§ 6.

Válečná služba vojenská v technickém oddílu při technických pracích může býti uznána a vpočtena do doby praktické činnosti za podmínek §§ 3 a 5 cit. čís. nař.

§ 7.

Vedoucím nebo samostatným působením (§ 5 cit. čís. nař.) rozumí se taková praktická činnost, jež dokazuje schopnost úspěšného vedení nebo samostatného působení na poli odborně-technickém vůbec bez cizí pomoci, za všestranné zodpovědnosti za výkony vlastní i podřízeného personálu.

§ 8.

Na průkazy o praktické činnosti, jež si odporují co do vykonané praxe, nebude brán zřetel.

§ 9.

Pokud mají býti uznána vysvědčení o praktické činnosti, vydaná zaměstnavatelem ne-odborníkem, t. j. zaměstnavatelem, jenž ne-

přináleží ke stavu technickému jako žadatel, rozhodne ministerstvo veřejných prací, jež si může k tomu účelu opatřiti vhodným způsobem potřebná další vysvětlení nebo vyjádření.

§ 10.

Při ministerstvu veřejných prací zřídí se poradní sbor, který na základě nestranného, podrobného a odborného přezkoušení a posouzení žádosti mu bude podávati posudky a návrhy o jednotlivých žádostech k volnému uvážení a rozhodnutí.

§ 11.

Tento poradní sbor se skládá:

1. ze dvou zástupců ministerstva školství a národní osvěty, a to jednoho za školství vysoké, druhého za školství odborné,
2. z jednoho zástupce ministerstva zemědělství,
3. z jednoho zástupce vysokých škol technických,
4. z jednoho zástupce vyšších škol průmyslových,
5. z jednoho zástupce vysokých škol zemědělských a lesnických,
6. z jednoho zástupce ministerstva financí (evidence katastru daně pozemkové),
7. z jednoho zástupce ministerstva železnic,
8. z jednoho zástupce technického sboru ministerstva národní obrany,
9. z jednoho zástupce inženýrské komory pro republiku Československou,
10. z jednoho zástupce ministerstva pošt a telegrafů (pro obor slabých proudů).

Zástupce ad 3., 4., 5. a 8. jmenuje po návrhu resortního ministerstva, zástupce ad 9. po návrhu představenstva inženýrské komory pro republiku Československou ministr veřejných prací.

Tito zástupcové musí míti své bydliště v Praze nebo v nejbližším pražském okolí. Členství v poradním sboru jest funkcí čestnou, nehonorovanou.

§ 12.

Poradní sbor zasedá v ministerstvu veřejných prací pod předsednictvím ustanoveného úředníka tohoto ministerstva. Usnází se nadpoloviční většinou hlasů na základě řádně zpracovaných a připravených zpráv příslušného referenta ministerstva veřejných prací.

Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího; referent se hlasování nezúčastní.

§ 13.

Poradní sbor může se usnášeti, jen je-li přítomna alespoň polovina jeho členů (§ 11) a náleží-li alespoň jeden člen sboru k technickému oboru žadatelovu.

Usnesený posudek, jakož i poměr hlasů, kterým posudek byl schválen, zapíše se ihned do zprávy referentovy a podepíše předsedajícím.

Tento návrh předloží se ministru veřejných prací k rozhodnutí.

§ 14.

O přiznání práva ku používání názvu „inženýr“ vyrozumí se vedle žadatele ministerstvo školství a národní osvěty, po případě i ministerstvo zemědělství, všechny politické úřady druhé stolice (zemské politické správy v Praze, v Brně a v Opavě, úřad ministra s plnou mocí pro správu Slovenska, civilní správa Podkarpatské Rusi) a inženýrská komora pro republiku Československou, která povede seznam takových osob v patrnosti. Stejný seznam vede i ministerstvo veřejných prací a ministerstvo školství a národní osvěty, po případě i ministerstvo zemědělství. Osoby, jimž název „inženýr“ byl již dříve přiznán, mají povinnost, pokud se tak ještě nestalo, předložit příslušné rozhodnutí ministerstvu veřejných prací k záznamu a doplnění seznamů.

§ 15.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení, provede je ministr veřejných prací v dohodě s ministrem školství a národní osvěty a ministrem zemědělství.

Současně pozbývá platnosti vyhláška ministra veřejných prací ve srozumění s ministrem kultu a vyučování a se správcem ministerstva orby ze dne 26. března 1917, č. 133 ř. z.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.	Habrman v. r.
A. Novák v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Dolanský v. r.	L. Novák v. r.
Tučný v. r.	Staněk v. r.
Srba v. r.	Dr. Dérer v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Mičura v. r.	

412.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. listopadu 1921,

kterým se provádí zákon z 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., pokud se týká zřízenců bývalé finanční stráže.

Na základě čl. III. zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Za státní zaměstnance podrobené předpisům zákona z 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., pokládají se dle tohoto zákona i zřízenci bývalé finanční stráže, kteří vstoupili do výslužby před 31. srpnem 1919, a jich pozůstalí, jakož i pozůstalí po takovýchto zřízencích, zemřelých v činné službě před 1. srpnem 1919, s tou změnou, že se na ně užije podle směrnice, daných citovaným zákonem, stupnic platových, stanovených ve vládním nařízení z 2. března 1920, č. 131 Sb. z. a n., a jim odpovídající pensijní základny.

§ 2.

Vládní nařízení ze 4. června 1920, č. 387 Sb. z. a n., pokud toto upravuje odpočivné a zaopatřovací požitky příslušníků bývalé finanční stráže a jich pozůstalých, doznává příslušné změny.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

§ 4.

Ministru financí se ukládá, aby nařízení provedl dle obdoby nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1921, č. 234 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.	L. Novák v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Šrámek v. r.	Habrman v. r.
Tučný v. r.	Srba v. r.
Staněk v. r.	Černý v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	